

udenlandsk bistand at krænke statens bestemmelsesfrihed — altså uanset om bistanden ydes af en fremmed stat eller af privatpersoner, en organisation eller et parti i udlandet.

Definitionen af besættelse i stk. 2 er ny.

§ 100, om straf for den, som ved offentlige udtalelser tilskynder til, eller som fremkalder øjensynlig fare henholdsvis for fjendtlige forholdsregler mod den danske stat (stk. 1) og for fremmed magts indblanding i dens anliggender (stk. 2), svarer til den hidtil gældende § 100 bortset fra en forhøjelse af strafferammen i stk. 1.

Skønt der i folketingets udvalg gjorde sig nogen betænkelighed gældende ved at bevare denne bestemmelse, hvorefter også fremsettelse af *udtalelser, hvis sandhed kan bevises*, vil kunne straffes, opgav man dog tanken om at ændre den, således at bevis for faldne udtalelseres rigtighed skulle gøre disse straffri. Dette skyldtes især erkendelsen af, at det ikke ville være hensigtsmæssigt eller forsvarligt at indføre en regel, der tvinger danske domstole til under en offentlig straffesag at tage stilling til rigtigheden af udtalelser om forhold vedrørende en fremmed magt, når disse udtalelser i sig selv fremkalder fare for fremmed magts indblanding. Paragraffen, hvis anvendelse jo kræver forsæt, blev da stående, omtrent som den var foreslået, idet blot adgangen til underformildende omstændigheder at anvende bødestraf blev genindsat i stk. 2.

§ 101 — den nye, såkaldte *femtekolonne*-bestemmelse — har følgende ordlyd:

„Den, som med krig, besættelse eller andre fjendtligheder for øje foretager nogen handling, hvorved bistand til fjenden forberedes, straffes med fængsel indtil 16 år.“

Vedrørende muligheden for anvendelse af denne paragraf udtalte *justitsministeren* i landstinget, at anklagemyndigheden må kunne bevise, at den pågældende har foretaget handlinger, som sigter til i tilfælde af krig, besættelse eller andre fjendtligheder at yde bistand til en fremmed magt, som gerningsmanden forventer kommer her som fjende af den danske stat. De pågældende handlingers beskaffenhed — og ofte kun den — vil kunne give det fornødne bevis herfor.

Fængselsstraffens maksimum blev i folketinget sat op fra 12 til 16 år. Dette stod i forbindelse med, at man i den følgende